

Πώς κύλησε η ζωή στη Θεσσαλονίκη τις προηγούμενες ημέρες

Ο Ιανουάριος δίνει σιγά-σιγά τη θέση του στον Φεβρουάριο. Ήταν ο πιο δριμύς μήνας των τελευταίων ετών, από άποψη καιρικών φαινομένων. Ο νέος χρόνος μπήκε δυναμικά και μας έδειξε τα δόντια του για τα καλά. Προσμένουμε καλύτερες ημέρες με το τέλος της εξεταστικής, που σε συνδυασμό με τον θολό τοπίο, προκαλεί μία μίνι κατάθλιψη. Πάμε, όμως να δούμε, πώς αντιμετωπίζουμε, τα παραπάνω, δίχως να μας καταβάλουν.

Ας ξεκινήσουμε από το θέατρο. Πρωί της Πέμπτης 26 Ιανουαρίου, χιόνι στους δρόμους, ώρα 10:30 στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο. Με χαρά είδαμε την παράσταση του Δημήτρη Τσιλινίκου, «Θεσσαλονίκη, η πολυπόθητη πόλη». Το νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος σε συνεργασία με το Βαφοπούλειο, απευθύνεται σε μαθητές γυμνασίου και λυκείου, που θα έχουν την ευκαιρία να μάθουν μέσα από ένα ωριαίο ταξίδι που έχει συγχρόνως χαρακτήρα παιχνιδιού και γνώσης για τον τόπο που μας γέννησε και ζούμε. Πλήθος κόσμου της τοπικής κοινωνίας αγκάλιασε την προσπάθεια στην αφετηρία της.

Πρόκειται για ένα έργο που έχει σκοπό να θυμίσει σε ανθρώπους κάθε ηλικίας την ιστορία της Θεσσαλονίκης, αλλά και την πολιτισμική της ταυτότητα. Από την τουρκοκρατία στην απελευθέρωση του 1912, τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, τη ρήξη Βασιλιά-Βενιζέλου, την κυβέρνηση Εθνικής Αντίστασης, τη μεγάλη φωτιά του 1917, τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922, την ισχυρή κοινότητα των Εβραίων, που μετέφεραν πολιτισμό και κουλτούρα, και τα αντίστοιχα ήθη και έθιμα, που έφεραν οι ξεριζωμένοι από την Πόλη. Φτάσαμε στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο του 1940-44 και στην απελευθέρωση και σε εκείνο το σημείο ήρθε ένας συσχετισμός-επίλογος με το σήμερα και το πάντα. Είναι η μοίρα της Νύμφης του Θερμαϊκού βλέπετε τέτοια, να δέχεται προσφυγικά ρεύματα, να βοηθά τους ανθρώπους και εν τέλει να τους αφομοιώνει, δημιουργώντας ένα μωσαϊκό λαών. Τα στοιχεία για το μεταβαλλόμενο πρόσωπο της Θεσσαλονίκης αντλούνται από το πλούσιο συγγραφικό έργο του μεγάλου συγγραφέα και ποιητή της πόλης, Γιώργου Βαφόπουλου.

Συνεχίζουμε με τον κινηματογράφο. Η νέα ταινία του Μπάρι Τζένκινς, "Moonlight" έχει ταραξεί συθέμελα τον κόσμο των σινεφίλ. Πρόκειται για την απεικόνιση του σκληρού δρόμου της ενηλικίωσης ενός Αφροαμερικανού στο Μαϊάμι των ΗΠΑ. Ξεκίνησε αθόρυβα από το Τορόντο του Καναδά και σήμερα μετρά οκτώ οσκαρικές υποψηφιότητες, Χρυσή Σφαίρα καλύτερης δραματικής ταινίας και συνολικά 152 βραβεία. Ναι, καλά διαβάσατε. Ένα πολυεπίπεδο αντιρατσιστικό έπος, μία ωδή στον σεβασμό της διαφορετικότητας και των ιδιοτρογιών. Το έργο χωρίζεται σε τρεις φάσεις, που αφορούν τη ζωή του Σαϊρόν: από το μπούλινγκ στο σχολείο και το παρατσούκλι «μικρούλης», στην ενηλικίωση και τη μεταστροφή, ως την απόλυτη αλλαγή και τη νέα ζωή στην Ατλάντα, στα χνάρια του δασκάλου του στη ζωή, Χουάν. Και στα τρία αυτά σκέλη κυριαρχεί η προβληματική σχέση με τη μητέρα του και η αναζήτηση της σεξουαλικότητάς του.

Σχέσεις γεμάτες αδιέξοδα, ανεξίτηλα ψυχολογικά τραύματα, ένας συνεχής συναισθηματικός εκβιασμός, όπου ενυπάρχει και η λακωνικότητα του πρωταγωνιστή, συνθέτουν το παζλ της ζωής του τελευταίου. Ουσιαστικά το πρώτο μέρος και η σχέση Χουάν-Σαϊρόν προοικονομεί τι θα ακολουθήσει. Όλα τα παραπάνω δεμένα με εξαιρετική μουσική. Διαφορετικών ειδών. Η καθεμία, εκεί που ταιριάζει, ώστε να προάγει την πλοκή με ομαλό τρόπο. Το συγκινητικό αυτό πορτρέτο αποτελεί φόρο τιμής στην ταυτότητα, τους δεσμούς της οικογένειας, τα απωθημένα, την ανεξάντλητη δύναμη του ανθρώπου και την ανιδιοτελή αγάπη. Το κοινό της Θεσσαλονίκης αγάλισε την ταινία από την πρώτη μέρα, γεμίζοντας την κεντρική αίθουσα του Ολύμπιον.

Και από τη σκοτεινή αίθουσα στα Όσκαρ που πλησιάζουν. Το "La La Land" μετράει 14 υποψηφιότητες, ισοφαρίζοντας το ρεκόρ του Τιτανικού, ενώ ακολουθούν το "Moonlight" και το "Arrival". Αξιοσημείωτη, επίσης, η παρουσία του «Αστακού». Ο Γιώργος Λάνθιμος και ο Ευθύμης Φιλίππου συμμετέχουν στην κατηγορία του καλύτερου πρωτότυπου σεναρίου, ενώ στα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους βρίσκουμε και τη Δάφνη Ματζιαράκη με το «4,1 μίλια».

Και συνεχίζουμε με ιρανικό σινεμά και το αφιέρωμα με τίτλο «Το Ιράν, που δεν είδα», Δευτέρα έως Τετάρτη (6-8 Φεβρουαρίου) στην αίθουσα Σταύρος Τορνές, στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Εκεί θα προβληθούν τα "Spring wind" (2015), "The Painting pool" (2013), "A cube of sugar" (αρχικός τίτλος: "Ye habe ghand" - 2011), "Don't be tired" (2013), "Track 143" (αρχικός τίτλος: "Ditch 143" - 2014), "Here without me" (αρχικός τίτλος: "Inja bedoone man" - 2011 - μία ελεύθερη διασκευή του «Γυάλινου Κόσμου» του Τεννεσί Ουίλιαμς), "Today" (2014), "So simple" (2008) και "Special line" (2013). Αποτελεί ίσως μία μοναδική ευκαιρία να τις δούμε. Όσοι πιστοί προσέλθετε...

Έτσι τελείωσε αυτή η εβδομάδα στη Θεσσαλονίκη κι όμορφα ξεκινά κι η επόμενη. Εμείς καθημερινά σ' έναν πολυδαίδαλο αγώνα με πολλούς στόχους εν όψει. Συνεχίζουμε. Ραντεβού την επόμενη Τρίτη!

Συμπληρώστε το email σας για να λαμβάνετε όλη την έκτακτη επικαιρότητα πρώτοι!

Αποστολή

Ακολουθήστε μας στα